

Pou del Sot dels Avellaners II

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma, al Sot dels Avellaners.
Emplaçament Prop de la Casanova de Bellit, a mig pendent N-E del Sot dels Avellaners.

Coordenades:

Latitud: 41.7553
Longitud: 2.32845
UTM Est (X): 444171
UTM Nord (Y): 4622826

Classificació

Número de fitxa 08276 - 78
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Presenta mal estat per vegetació
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00022
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dg., 25/03/2001 - 01:00

Descripció

Estructura orientada de Nord a Est, excavada a la roca mare en vertical a la pendent de la muntana, presenta una forma irregular, lleugerament ovalada. Amb 10 m de diàmetre i una fondària d'uns 6 m. Conserva una part del rebliment intern en pedra seca.

Observacions:

Hi ha crescut faig al seu interior.

Història

A la Casa Nova del Bellit hi ha dos pous de neu, situats al Sud-est de la Casa, caient del turó de la casa Nova, que baixa cap el Sot dels Avellaners, a migdia, sobre el sot de la Font. Aquest tipus de construccions són propies de l'arquitectura tradicional rural, com exemple de les activitats econòmiques i vincles comercials dels recursos aportats per la muntanya. El comerç de la neu s'ha de relacionar amb un període de clima fred i que s'ha situat entre el segle XIII i XIV, arribant a ser destacat també entre el segle XVI i el XIX. Aquesta facilitat d'acumulació de la neu, permetia la gran concentració de dipòsits i la regualritat d'aquest comerç cap a zones lleugerament més càlides. Construcció de caire comercial que evidencia el comerç de la neu i les activitats econòmiques que es poden desenvolupar a alta muntanya. L'adopció d'aquest sistema econòmic s'ha de relacionar amb un període climàtic fred que permetia l'emmagatzematge de la neu i el seu posterior tractament i comercialització. La zona de la Calma va ser molt propícia per les acumulacions de neu, com ho demostra l'abundant presència d'estructures de poues i congestes per la zona de la Casa Nova de Vallforners i la Casa nova del Bellit. Aquestes estructures s'han datat als segles XVII i XVIII, moment de millora de les xarxes de comunicacions i de les relacions econòmico-socials entre les àrees de muntanya i els nuclis urbans que alhora coincideix amb un període climàtic fred i un augment significatiu de la població. Aquestes poues es troben enclavades al costat d'una fondalada suau, de cara al nord, per aguantar més el fred. Es tracta d'estructures obertes. Possiblement aquestes poues s'omplien fent boles de neu, rodolant-les per suaus depressions i tirant neu a sobre per cobrir les esclertes, podrien anar cobertes per materials periples (com ara branques, falgueres,...) i terra. A l'estiu es tornarien a destapar i amb pics s'aniria trencant la neu (càrrega que podia ser de 125 kg.) i que es carregarien en carros i es baixarien, per ser comercialitzades.

Bibliografia

CRUZ, J.; SEGURA, J.M.; (1996). El comercio de la nieve. Generalitat Valenciana. València. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Recull de noms de casa i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 117. IPEC-Montseny (1998), n. 3893. LLOBET, S. (1990). El medi i la vida en el Montseny. p. 337. LÓPEZ, J. (1992). "Els pous de neu i de glaç al Montseny" a Monografies del Montseny, 7. NUET, J. (1970). "Els pous de neu del Montseny" a Muntanya, XCIV. VIVES, E. (1983). "El glaç de Tagamanent" a Associació d'Amics i Veïns de Tagamanent, n.9.

